

Szanowni Państwo,

w niniejszym numerze czasopisma „Hematologia — Edukacja” znajdziecie Państwo zalecenia ekspertów MDS PALG w zakresie diagnostyki zespołów mielodysplastycznych w Polsce. Autorzy przedstawiają badania rekomendowane przy rozpoznaniu MDS: cytologiczne, histopatologiczne, immunofenotypowe, cytogenetyczne i molekularne. Szczegółowo omawiają również współczesne klasyfikacje i wskaźniki prognostyczne. Biorąc pod uwagę coraz lepsze poznanie biologii, a co za tym idzie większą złożoność diagnostyki MDS, publikacja jest bardzo potrzebna i z całą pewnością będzie przydatna w Państwa codziennej praktyce klinicznej. Kolejne opracowanie w tym numerze czasopisma to praca poglądowa na temat mutacji genów JAK i STAT w nowotworach limfo- i mieloproliferacyjnych. Zagadnienie jest interesujące nie tylko w aspekcie poznawczym, ale również ze względu na coraz szersze stosowanie terapii celowanych molekularnie hamujących ścieżkę sygnałową JAK–STAT nie tylko w leczeniu nowotworów mieloproliferacyjnych, ale również chorób autoimmunologicznych czy choroby przeszczep przeciw gospodarzowi. W badaniach klinicznych są oceniane nowe cząsteczki — inhibitory JAK u chorych na chłoniaki z komórek T. Zachęcam Państwa do zapoznania się z tą pracą. Drugi artykuł poglądowy w tym numerze to przegląd działań niepożądanych przeciwciał monoklonalnych stosowanych w terapii nowotworów hematologicznych. Autorki opisują różne grupy przeciwciał monoklonalnych, począwszy od najprostszych, a skończywszy na przeciwciałach sprzężonych z lekami i przeciwciałach bispecyficznych. Omawiają zarówno działania niepożądane wspólne dla tej grupy leków, jak i swoiste dla poszczególnych cząsteczek. Ważną częścią pracy jest przedstawienie metod zapobiegania oraz postępowania przy wystąpieniu działań niepożądanych. Bieżący numer zamyka opis przypadku chorej, u której wystąpiły afektywne zaburzenia o charakterze depresyjnym w trakcie leczenia pomalidomidem. Odpowiednie postępowanie — przerwanie terapii do czasu ustąpienia objawów, a następnie jej wznowienie w zmniejszonej dawce — umożliwiło uzyskanie odpowiedzi u chorej z wcześniejszą opornością na talidomid i lenalidomid. Warto pamiętać o tym rzadkim działaniu niepożądanym pomalidomidu i odpowiednim postępowaniu umożliwiającym kontynuację leczenia, szczególnie że lek ten jest często stosowany jako kolejna linia terapii u chorych, którym możemy zaoferować niewiele skutecznych opcji.

Zachęcam Państwa do lektury!

prof. dr hab. n. med. Iwona Hus

Redaktor Naczelna